

רות

פרק א

- א: ויהי בימי שפט השפטים ויהי רעב בארץ וילך איש מבית לחם יהודה לגור בשדני מואב הוא ואשתו ושני בָּנָיו:
- ב: ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בָּנָיו מחלון וכליון אפרתים • מבית לחם יהודה ויבאו שדני מואב • ויהיו שם:
- ג: ונמת אלימלך איש נעמי ותשארה היא ושני בָּנָיה:
- ד: וישאו להם נשים • מאביזת שם האחת ערפה ושם השנית רות וישבו שם כעשר שנים:
- ה: ונמותו גם שניהם • מחלון וכליון ותשארה האשה משני ילדיה ומאשה:
- ו: ותקם היא וכלתיה ותשב משדני מואב כי שמעה בשדה מואב כי פקד יהוה את עמו לתת להם לחם:
- ז: ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי כלתיה עמה ותלכנה בדרך לשוב אל ארץ יהודה:
- ח: ותאמר נעמי לשתי כלתיה לכנה שבנה אשה לבית אמה (יעשה) יעש יהוה עמכם חסד כִּי־אשר עשיתם עם המתים ועמדי:
- ט: ותן יהוה להם ומצאן מנוחה אשה בית אישה ותשק להן ותשאנה קולן ותבכינה:
- י: ותאמרנה לה כי אתה נשוב לעמך:
- יא: ותאמר נעמי שבנה בנתי למה תלכנה עמי העוד לי בנים במעי והיו להם לאנשים:
- יב: שבנה בנתי לכן כי זקנתי מהנות לאיש כי אמרתי יש לי תקנה גם הייתי חלילה לאיש וגם ילדתי בנים:
- יג: הלהן תשבנה עד אשר יגדלו הלהן תענה לבלתי הנות לאיש אל בנתי כי מר לי מאד מכם [כי יצאה] « כי ידעה:»
- יד: ותשנה קולן ותבכינה עוד ותשק ערפה לחמותה ורות הבקה « בה:»
- טו: ותאמר הנה שבה יבמתך אל עמה ואל אלהיה שובי אחרי יבמתך:
- טז: ותאמר • רות אל תפגעי בי לעזובך לשוב מאחריך כי אל אשר תלכי אלך ובי אשר תליני אליו עמך עמי ואלהיך אלהי:
- יז: כי אשר תמותי אמות ושם אקבר כה יעשה יהוה» לי וכה יסוף כי תמות ופריד ביני ובינך:
- יח: ותרא כי מתאמצת היא ללכת אתה ותחדל • לדבר אליה:
- יט: ותלכנה שתיים [עד באנה] בית לחם ויהי כבאנה בית לחם ותהם כל העיר עליהן ותאמרנה הן את נעמי:
- כ: ותאמר אליהן אל תקראנה לי נעמי קראן לי מרא כי המר שדי לי מאד:
- כא: אני מלאה חלכתי וניקם השיבני יהוה למה תקראנה לי נעמי ויהנה ענה « כי ושדי תרע» לי:
- כב: ותשב נעמי ורות המואבית כלתה עמה השבה משדני מואב • וחמה באו בית לחם בתחלת קציר שערים:

פרק ב

- א: ולנעמי (מידע) מודע לאישה איש גבור « חיל ממשפחת אלימלך ושמו בעז:
- ב: ותאמר • רות המואבית אל נעמי אלכה נא השדה ואלקטה בשבלים אחר אשר אמצאן בעיני • ותאמר לה לכי בתי:
- ג: ותלך ותבוא ותלקט בשדה אחרי הקצרים ויגר מקנה חלקת השדה לבעז אשר ממשפחת אלימלך:
- ד: והנה בעז בא מבית לחם ויאמר לקוצרים יהנה עמכם ויאמרו « לו יגר כה יהנה:
- ה: ויאמר בעז לנעמי הנצב על הקוצרים למי הנערה הזאת:

- ו: וַיַּעַן הַגֵּר הַנֹּצֵב עַל־הַקּוֹצְרִים וַיֹּאמֶר נִיעַרָה מִזֹּאֲבֵיהָ הִיא הַשִּׁבְחָה עִם־נִיעָמִי מִשְׁרָה מִזֹּאֲבִי:
- ז: וַתֹּאמֶר אֶלְקִטָּה נָא וְאֶסְפְּתִי בַעֲמָרִים אַחֲרֵי הַקּוֹצְרִים וּתְבוֹא וּתַעֲמֹד מֵאֵז הַבְּקָר וְעַד־עֶתָּה זֶה שְׂבִי־תָהּ •
הַבֵּית מְעֻט:
- ח: וַיֹּאמֶר בִּיעֵז אֶל־רוּת הַלְוָא שָׁמַעַת בְּתִי אֶל־תִּלְכִי לְלֶקֶט בְּשָׂרָה אַחֵר וְגַם לֹא תִעֲבוּרִי מִזֶּה וְכֹה תִדְבָּקִין עִם־נִיעָרְתִּי:
- ט: עֵינֶיךָ בְּשָׂרָה אֲשֶׁר־יִקְצְרוּן וְהִלַּכְתְּ אַחֲרֵיהֶן הַלְוָא צְנִינִי אֶת־הַנְּעָרִים לְבִלְתִּי נִנְיֶךָ וְצִמְתָּ וְהִלַּכְתְּ אֶל־הַכְּלָיִם וְשִׁיתִּי מֵאֲשֶׁר יִשְׁאָבוּן הַנְּעָרִים:
- י: וַתַּפֵּל עַל־פְּנֵיהָ וַתִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה וַתֹּאמֶר אֵלָיו מִדַּעַ מִצְאִתִּי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְהַכִּירֵנִי וְאֲנֹכִי נִכְרִיָּה:
- יא: וַיַּעַן בִּיעֵז וַיֹּאמֶר לָהּ הֲגֵד הֲגֵד לִי כֹל אֲשֶׁר־עָשִׂית אֶת־חֲמוּתְךָ אַחֲרַי מִוַּת אִישׁךָ וּתִיעֲזְבִי אֶבִיךָ וְאִמְךָ וְאֶרְצְךָ מִוְלַד־תֶּךָ וּתִלְכִי אֶל־עַם אֲשֶׁר לֹא־יְדַעְתָּ • תְּמוּל שֶׁלְשׁוּם:
- יב: יְשָׁלֵם יְהוָה פְּעֻלְךָ וְהִי מִשְׁפָּרְתְּךָ שְׁלֵמָה מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל [אֲשֶׁר־בָּאת] [לְחַסּוֹת תַּחַת־כַּנְּפֵיו]:
- יג: וַתֹּאמֶר אֲמָצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי כִּי נִחַמְתָּנִי וְכִי דִבַּרְתָּ עִלַּי לֵב שִׁפְחָתְךָ וְאֲנֹכִי לֹא אֶהְיֶה כְּאֶחָת שִׁפְחָתֶיךָ:
- יד: וַיֹּאמֶר לָהּ בִּיעֵז לַעֲת הָאֵכֶל גָּשִׁי הַלֵּם וְאֶכְלֶת מִן־הַלֶּחֶם וְטַבַּלְתָּ בַּתֶּךָ בַּחֲמִץ וּתִשָּׁב מִצֵּד הַקּוֹצְרִים וַיִּצְבַּט־לָהּ קִלְי [וַתֹּאכַל וַתִּשְׂבַּע] וַתִּתֵּר:
- טו: וַתִּקֶּם לְלֶקֶט נִיּוּצוֹ בִּיעֵז אֶת־נַעֲרָיו לֵאמֹר גַּם בֵּין הַעֲמָרִים תִּלְקֹט וְלֹא תְכַלִּימוּהָ:
- טז: וְגַם שַׁלְתָּ־שֶׁלּוֹ לָהּ מִן־הַצִּבְּתִים וַיַּעֲזֹבְתָם וְלֶקְטָהּ [וְלֹא] [תִנְעָרוּ־בָהּ]:
- יז: וַתִּלְקֹט בְּשָׂרָה עַד־הָעֶרֶב וַתַּחֲבֹט אֶת אֲשֶׁר־לֶקְטָהּ וַיְהִי כַּאֲיֶפֶה שְׁעָרִים:
- יח: וַתִּשָּׂא וּתְבוֹא הָעִיר וַתֵּרָא חֲמוּתָהּ אֶת אֲשֶׁר־לֶקְטָהּ וַתִּזְצַץ וַתִּתֵּן־לָהּ אֶת אֲשֶׁר־הוֹתֵרָה מִשְׂבַּעָה:
- יט: וַתֹּאמֶר לָהּ חֲמוּתָהּ אִיֶּפֶה לֶקְטָתְךָ הַיּוֹם וְאָנֹכִי עֹשִׂית יְהִי מִכִּיֶּךָ בְּרוּךְ וַתַּגִּיד לְחֲמוּתָהּ אֶת אֲשֶׁר־עָשְׂתָה עִמּוֹ וַתֹּאמֶר שֵׁם הָאִישׁ אֲשֶׁר עָשִׂיתִי עִמּוֹ הַיּוֹם בִּיעֵז:
- כ: וַתֹּאמֶר נַעֲמִי לְכַלְתָּה בְּרוּךְ» הוּא לִיהְיֶה אֲשֶׁר לֹא־עֲזַב חֲסִדּוֹ אֶת־חַחֲטָיִם וְאֶת הַמֵּתִים וַתֹּאמֶר לָהּ נַעֲמִי קְרוֹב» לָנוּ הָאִישׁ מִגֹּאֲלָנוּ הוּא:
- כא: וַתֹּאמֶר • רֹוֹת הַמִּזְבֵּיךָ גַּם כִּי־אָמַר אֵלָי עִם־הַנְּעָרִים אֲשֶׁר־לִי תִדְבָּקִין עַד אִם־כִּלּוֹ אֶת כָּל־הַקִּצִּיר אֲשֶׁר־לִי:
- כב: וַתֹּאמֶר נַעֲמִי אֶל־רוּת כַּלְתָּה טוֹב בְּתִי כִּי תִצְאִי עִם־נִיעָרוֹתָיו וְלֹא [וּפְנֵעוּ־בְךָ] בְּשָׂרָה אַחֵר:
- כג: וַתִּדְבֹק בְּנַעֲרוֹתָ» בִּיעֵז לְלֶקֶט עַד־כְּלוֹת קִצִּיר־הַשְּׁעָרִים וּקִצִּיר הַחֲטָיִם וַתִּשָּׁב אֶת־חֲמוּתָהּ:

פרק ג

- א: וַתֹּאמֶר לָהּ נַעֲמִי חֲמוּתָהּ בְּתִי הֲלֹא אֶבְקֹשׁ־לָךְ מִנוֹחַ אֲשֶׁר [יִיטַב־לָךְ]:
- ב: וְעַתָּה הֲלֹא בִיעֵז מִדַּעַתָּנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת־נִיעָרוֹתָיו [הַנְּהַד־הוּא] זָרָה אֶת־גֵּרְךָן הַשְּׁעָרִים הַלְּיָלָה:
- ג: וַתַּחֲצוֹתָ וְסָכַת וְשָׁמַת (שְׁמַלְתֶּךָ) שְׁמַלְתֶּךָ עָלֶיךָ (וִירַדְתִּי) וַיַּבְרַדְתָּ הַגֵּרָן אֶל־תִּנְדָּעִי לְאִישׁ עַד כַּלְתּוֹ לֵאֶכֶל וּלְשָׂתוֹ:
- ד: וַיְהִי בְשִׁכְבוֹ וַיִּדְעַת אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב־שָׁם וּבָאת וְגִלִּית מַרְגְּלֹתָיו • (וּשְׁכַבְתִּי) וְשָׁכַבְתָּ וְהוּא וַיִּגִּיד» לָךְ אֶת אֲשֶׁר תִּיעֲשֶׂי:
- ה: וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ כֹּל אֲשֶׁר־תֹּאמַרְךָי [אֵלָי] (קְרוֹי וְלֹא כְּתִיב) אֶעֱשֶׂה:
- ו: וַתִּרְדַּד הַגֵּרָן וַתִּיעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוְּתָהּ חֲמוּתָהּ:
- ז: וַיֵּאֱכַל בִּיעֵז וַיִּשָּׂא וַיִּיטַב לָבוֹ וַיָּבֵא לְשִׁכְבַּ בַּקֶּצֶה הָעֶרְמָה וּתְבֹא בְלֹט וַתִּגַּל מַרְגְּלֹתָיו • וַתִּשָּׁכַב:
- ח: וַיְהִי בַחֲצֵי הַלְּיָלָה וַיַּחֲרַד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת וַהֲגָה אִשָּׁה שָׁכַבְתָּ מַרְגְּלֹתָיו:
- ט: וַיֹּאמֶר מִי־אַתָּה וַתֹּאמֶר אֲנֹכִי רוּת אֲמָתְךָ וּפְרַשְׁתָּ כַּנְּפֶךָ עַל־אֲמָתְךָ כִּי גֹאֵל אָתָּה:

י: וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ לַיהוָה בְּתִי הַיְטֵבְתָּ חֶסֶדְךָ הָאֲחֵרוֹן מִן־הֶרְאֵשׁוֹן לְבִלְתִּי־לָכֶת אַחֲרַי תִּבְחֹוּרִים אִם־הָלָא וְאִם־עָשִׂיר:

יא: וְעַתָּה בְּתִי אֶל־תִּירָאִי כָל אֲשֶׁר־תֹּאמְרֵי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ כִּי יוֹדַעַל כָּל־שֶׁעַר עָמִי כִּי אֲשֶׁת חוּל אַתְּ:

יב: וְעַתָּה כִּי אֲמַנָּם כִּי (אם - כתיב ולא קרי) גֹּאֵל אֲנִכִּי וְגַם יֵשׁ גֹּאֵל קְרוֹב מִמֶּנִּי:

יג: לִינִי הַלְּיָלָה וְהָיָה בְּבִקְרֵ אִם־יִגְאֲלֶךָ «טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאולך וגיאלתיך אנכי סיימה שכי עדי הבקר:

יד: וַתִּשָּׁבֵב (מרגלתו) מִרְגְּלוֹתָיו עַד־הַבֶּקֶר וַתִּקָּם (בטרומ) בְּטָרָם וַיִּכְרַ «איש אתך עהו ויאמר אל־יִנְדַע כִּי־בָּאָה הָאִשָּׁה הַגֵּרָן:

טו: וַיֹּאמֶר הִבִּי הַמְטַפַּחַת אֲשֶׁר־עָלֶיךָ וְאֲחֻזֵי־בָהּ וַתֹּאחֲזֵ בָהּ וַיִּמְדַּ שֶׁש־שְׁעָרִים וַיִּשֶׁת עָלֶיהָ וַיָּבֵא הָעִיר:

טז: וַתִּבּוֹא אֶל־חַמּוֹתָהּ וַתֹּאמֶר מִי־אַתְּ בְּתִי וַתִּגְדַּלָּה אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה־לָּהּ • הָאִישׁ:

יז: וַתֹּאמֶר שֶׁש־הַשְּׁעָרִים הָאֵלֶּה נָתַן» לִי כִּי אָמַר [אלו] (קרי ולא כתיב) אֶל־תִּבּוֹ־אִי רִיקָם אֶל־חַמּוֹתָךְ:

יח: וַתֹּאמֶר שְׂכִי בְּתִי עַד אֲשֶׁר תִּדְעִין אִיךָ וְפָל דָּבָר כִּי לֹא יִשְׁקַט הָאִישׁ [כי־אם־כָּלָה] הַדָּבָר הַיּוֹם:

פ ר ק ד

א: וּבִעַז עָלָה הַשֶּׁעַר וַיִּשָּׁב שָׁם וְהָיָה הַגֹּאֵל עֵבֶר אֲשֶׁר דָּבַר־בִּיעַז וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׂבַח־פָּה פָּלְנִי אֶלְמִנִי וַיִּסַּר וַיִּשָּׁב:

ב: וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אַנְשִׁים • מִזְקָנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׂבַח־פָּה וַיִּשְׁבּוּ:

ג: וַיֹּאמֶר לְגֹ־אֵל חֲלַקְתָּ הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאַחֵינוּ לְ־אֵלֵימְלֶךָ מִכְרָה נַעֲמִי הַשְּׂבָה מִשְׂדֵּה מוֹ־אָב:

ד: וַיֹּאנִי אֲמַרְתִּי אֲנִלָּה אוֹנֶךָ לֹא־מִרְ קָנָה גֵּד הַיִּשְׁבִּים וַנִּגַּד זְקֵנֵי עַמִּי אִם־תִּגְאֹל גֹּאֵל וְאִם־לֹא יִגְאֹל הַנִּינְדָה לִי (ואדע) וְאָדַעַה כִּי אֵין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אני־אל:

ה: וַיֹּאמֶר בִּיעַז בְּיוֹם־קְנוֹתֶךָ הַשָּׂדֶה מִיַּד נַעֲמִי וּמֵאֵת רוּת הַמוֹאֲבִיָּה אֲשֶׁת־הַמַּת (קניתי) קָנִיתָה לְהַקִּים שֵׁם־הַמַּת עַל־נַחֲלָתוֹ:

ו: וַיֹּאמֶר הַגֹּ־אֵל לֹא אוֹכַל • (לגאול) לְגֹ־אֵלִי פֶן־אֲשַׁחֲתִית אֶת־נַחֲלָתִי גֹ־אֵל־לָךְ אַתְּ־גֹ־אֲלִתִּי כִּי [לֹא־אוֹכַל] • לְגֹ־אֵל:

ז: וְזֹאת לְפָנַי בְּיִשְׂרָאֵל עַל־הַגֹּאֲלָה וְעַל־הַתְּמוּרָה לְקַיֵּם כָּל־דְּבַר שְׁלֹךְ» אִישׁ נִיעֵלוּ וַנִּתֵּן לָךְ עָהוּ וְזֹאת הַתְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל:

ח: וַיֹּאמֶר הַגֹּ־אֵל • לְבִיעַז קְנֵה־לָךְ וַיִּשְׁלַח נִיעֵלוּ:

ט: וַיֹּאמֶר בִּיעַז לְזַקְנִים וְכֹל־הָעָם עַדִּים אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְ־אֵלֵימְלֶךָ וְאַתְּ כָּל־אֲשֶׁר לְכַלְיוֹן וּמַחֲלוֹן מִיַּד נַעֲמִי:

י: וְגַם אֶת־רוּת הַמוֹאֲבִיָּה אֲשֶׁת מַחֲלוֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהַקִּים שֵׁם־הַמַּת עַל־נַחֲלָתוֹ וְלֹא־יִכָּרֵת שֵׁם־הַמַּת מֵעַם אַחֲיוּ וּמִשְׁעַר מִקְוֹמוֹ עַדִּים אַתֶּם הַיּוֹם:

יא: וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אֲשֶׁר־בִּישְׁעַר וְהַזְקָנִים עַדִּים וַתֵּן יְהוָה אֶת־הָאִשָּׁה תִּבְ־אָה אֶל־בֵּיתֶךָ כַּרְתָּלוּ וּכְלָאָה אֲשֶׁר כָּנְנוּ שְׂתִיָּהֶם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשֶׂה־חֵיל בְּאֶפְרָתָה וּקְרָא־שֵׁם בְּבֵית לְחָם:

יב: וַיְהִי בֵיתֶךָ כַּבֵּית פָּרְץ אֲשֶׁר־יָלְדָה תָמָר לַיהוּדָה מִן־הַזֶּרַע אֲשֶׁר וַתֵּן יְהוָה לָךְ מִן־הַנִּי־עָרָה הַזֹּאת:

יג: וַיִּקַּח בִּיעַז אֶת־רוּת וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֵא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן יְהוָה לָהּ • הַרְיוֹן וַתֵּלֶד בֶּן:

יד: וַתֹּאמְרָנָה הַנְּשִׁים אֶל־נַעֲמִי בְּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּיתָ» לָךְ גֹּ־אֵל הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל:

טו: וַתְּהִי «לָךְ לְמִשִּׁיב» נֶפֶשׁ וּלְכֹל־כָּל אֶת־שִׁיבְתָךְ כִּי כָלְתָךְ אֲשֶׁר־אַהֲבִיתָ יִלְדָתוֹ אֲשֶׁר־הִיא טוֹבָה» לָךְ מִשְׂבַּ־עָה בָּנִים:

טז: וַתִּקַּח נַעֲמִי אֶת־הַיָּלֵד וַתִּשְׁתַּחֲוֶהוּ בַחֲיִקָה וַתְּהִי־לוֹ לְאִמָּנָה:

יז: וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכֵנּוֹת» שֵׁם לְאִמָּר [יִלְדָבֶן] לְנַעֲמִי וַתִּקְרָאנָה שְׁמוֹ עוֹבָד הוּא אֲבִי־יְשִׁי אָבִי דָוִד: פ

יה: וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פְּרִץ פְּרִץ הוֹלִיד אֶת־חֲצֹרֹן:
יט: וְחֲצֹרֹן הוֹלִיד אֶת־רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת־עַמְיָנָדָב:
כ: וְעַמְיָנָדָב הוֹלִיד אֶת־נַחֲשׁוֹן וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת־שְׁלֹמֹה:
כא: וְשְׁלֹמֹן הוֹלִיד אֶת־בְּעִז וּבְעִז הוֹלִיד אֶת־עֹבֵד:
כב: וְעֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יִשִׁי וְיִשִׁי הוֹלִיד אֶת־דָּוִד:

1:21 הרע is read מלעיל with a מרכא and is not attached to לי with a מקף.

1;22 השבה is read מלעיל with the accent on the ש.

2:1 מודע is read with a קמץ under the ד.

2:3 מקרה is read with a זקף קטן, not a רביעי.

2:8 The word תעבורי is read with a שורוק in the ב and the accent is מלרע.

2:14 The word לה is read רפה, without a מפיק in the ה.

3:15 The word הבי is read with the accent מלרע, on the ב.

4;3 השבה is read מלעיל with the accent on the ש.

4:7 הגאולה contains a דגש חזק in the ל.

4:18 The first פרץ is read with a קמץ under the פ, a pausal form with a זקף קטן.

4:22 The ישי is read with a קמץ under the ש, a pausal form with a זקף קטן.

5/9/2023